

Kính anh, Sợ anh sợ lâu, Nhớ anh ta hớt u sớt u, Đố anh lên đố u, Thì trộm ng sinh bết lão.

Có một người tình nhân, hay ngày tôn vinh mẹ hi vọng anh, là một anh con giai lo toát có một hồi, chớ y đôn chớ y đáo đố mà mua bông mua quà, còn một ông viết lách thì hớt u ca tụng và tôn vinh phe đố n bà con gái, khi nào cho cánh kíp tóc có anh nh tai có i lên mà nghe, cánh mũi nó to như trái cà chua và có một thớ y đố i bợ ng đố ng “dzui”.

Đố anh tám tháng ba, ngày quố c tộ phộ nộ năm nay, có một anh chàng đố c thân vui tính đã viết :

- Đố i không có đố n bà con gái giố ng nhộ một ngày mà không có một trộ i. đố t và tê tái.

Nộ u nhộ anh chàng đố c thân này mà rộ i bộ binh chộ ng “phòng không” có a mình, đố gia nhộ p lộ c lộ ng “lính thộ y đánh bộ”, chộ c chộ n anh ta sộ độ c liộ t vào hàng “tôn thộ” bà xã theo kiộ u:

- Kính anh đố c thộ,
Sợ anh sợ lâu,
Nhớ anh ta hớt u sớt u,
Đố anh lên đố u,
Thì trộm ng sinh bết lão.

Mà quố đúng nhộ vộ y, nộ u bà xã là một trộ i, thì lúc nào mà chộ ngộ vào cái thộ “thộ ng phong”, vì một trộ i luôn luôn chộ ng chiộ u sáng trên đố u chúng ta.

Ngày xộ a khi hộ c vộ ca dao tộ c ngộ, gã vộ n còn nhộ bài “Mộ i thộ ng”:

- Mộ t thộ ng tóc bộ đuôi gà,
Hai thộ ng ăn nói mộ n mà có duyên,
Ba thộ ng má lúm đố ng tiộ n,
Bộ n thộ ng răng nhánh hộ t huyộ n kém thua.
Năm thộ ng cộ yộ m đeo bùa,

Sáu tháng ng nón tháng qua tua đ u dàng.
B y tháng ng n t khôn ngoan,
Tám tháng ăn nói i càng thêm xinh.
Chính tháng ng cô m t mình,
M i tháng ng con m t có tình v i ai.

Th nh ng, ngày ph n đòi quy n s ng và s ng năm nay, m t anh b n c a gã t n mãi bên Đan M ch, không bi t t mình sáng tác, hay đã đ c đ c đ đầu đó, bèn g i cho gã m t bài th cùng m t th th c và cũng mang t a đ là “M i tháng ng” đ c nhái theo bài ca dao trên, g i là đ góp ti ng ng i ca phe k p tóc:

- M t tháng ng đôi má c a nàng,
Xoa toan m ph m, anh tàn tháng l ng.
Hai tháng ng gi ng ng t nh đ ng,
Nàng xin m t ti ng, vua nh ng m t ngôi.
Ba tháng ng đo đ đôi môi,
Anh không hôn đ c, s trôi son nàng.
B n tháng ng m i ngón thiên đàng,
Móng nàng l l m : lúc vàng, lúc xanh.
Năm tháng ng đôi m t long lanh,
Li c tình, c p cũng bi n thành nai t .
Sáu tháng ng cái n t gây th ,
Quen nàng m t tháng, anh kh ba năm.
B y tháng ng cái m t ch m đ m,
Đòi mua vài cái áo đ m m i vui.
Tám tháng ng mái tóc buông xuôi,
Làm anh té x u b i mùi đ u th m.
Chín tháng ng nàng bi t n u c m,
L p khô, l p khét, th ng b m ch y xa.
M i tháng ng tính ch ng xa hoa,
Vòng vàng không khoái, h t xoàn nàng mê.
Đ i trai sao l m ê ch ,
Th ng xong m i cái anh v chn trâu.

G i là góp ti ng đ ng i ca phe k p tóc theo cái ki u này, thì đúng là tên ph n phé, đm sau l ng các...n chi n sĩ r i còn gì.

Riêng ph n gã, gã xin m n ph n đ t c a bài vi t hôm nay, đ tôn vinh công s c c a các ch v .

Th c v y, có ng i đã đ nh nghĩa ch “v” nh sau :

- V là m các con ta,
Th ng kêu “bà xã”, hi u là “phu nhân”.
V là t ng h p b n thân,
Th tr ng, b o m u, tình nhân, m hi n.

Và là ngân khố, kho tiền,
Gửi vô nhanh gửi, gửi phiến rút ra.
Và là biển cả bao la,
Đôi khi nổi sóng, khi nào ta chìm phà.
Và là âm nhạc, thì ca,
Và là cô giáo, và là luật sư.
Cả gan đâu khờ u và ?
Cả không không mua, chẳng ng hễ cãi lời.
Chẳng ng ơi! Chẳng có đời khờ,
Và đi, thì biết cứ nhả vào ai?
Và là phước, lộc, tài,
Thuộc trăm đức nghĩa, trả bài và khen.

Bài thơ trên đã quở ng diển một cách phong phú ý tưởng của câu “ranh ngôn” :
- Và không có công sinh ra ta, chẳng ng hễ có công nuôi dưỡng và dạy dỗ ta nên người.
Hay nhả một câu ca dao thơ này :
- Dù không sinh đở ra ta,
Nhưng công dưỡng dục thì là lớn lao.

Đưa vào câu “ranh ngôn” cũng nhả câu ca dao trên, gã thơ y công sức của cha mẹ đở dể chia thành hai loạ:
Loạ thì nhả, đó là công sức nuôi dưỡng.
Mặc dù thơ nhả thơ cũng có tí luật trể, đó là một vài anh đở ông bả ng đở ng giở chuyển bả p núc, phả trách chả biển các món ăn nhả ng khách sả n năm sao và một vài chả đở bà bả ng đở ng mù tể viể c nể u nể ng, chả nguyên viể c thì i mể t nể i cể m, thì cũng đã trên sả ng, đở i khẻ, tể bả nhảo nhẻt.
Tuy nhiên, phả i công nhả nể ng lãnh vể c bả p núc là lãnh vể c riêng của các nàng. Có bàn tay phả nể, bả ăn đở cể i thì n trông thơ y. Không còn cể nh chẻm to kho mể n...

Chính vì thế, nhả u anh chàng sinh viên đã gở gở m bả n gái của mình góp gở o thì i cể m chung. Rể i sau đó, viể c gì đở n, ắt sả phả i đở n. Và chuyển...ăn cể m trể c kể ng đở ng nhiên sả xả y ra, vể i nhả ng hể u quể thì t nể ùng và bi đát, mà phả n thì t thòi bao giở cũng nể m phả các nàng.
Ngày nay, hình nhả ng hể i ta thích dành cho mình cái danh hiể u là “tể mể u”, tể c là mể hiể n. Mể y ông bác sĩ, mể y ông thầy thuể c và ngay cể nhả ng vể lang bả m cũng đở u ra sể c tể phong cho mình cái nhả hiể u y:
- Lể ng y nhả tể mể u.
Trong khi đó, mể y cô giáo nhà trể cũng say mê tể p cho các em thuể c lể a tuể i babilac hát vang:
- Lúc ở nhà, mể cũng là cô giáo,
Đi đở n trể ng, cô giáo nhả mể hiể n.

Cô và anh là hai cô giáo,
Mẹ và cô cũng như mẹ hiền.

Và bây giờ đến lượt các cháu cũng rất mong muốn được làm mẹ của các anh chàng. Dĩ nhiên, sự mong muốn này được biểu lộ ra không phải trong tình yêu, cũng như không phải trong lời nói, mà được biểu lộ ra trong những việc làm cụ thể, bằng cách “nuôi chàng khỏe và dạy chàng ngoan”.

Hiền gái, chuyện an toàn thực phẩm đang là một vấn đề nóng bỏng được thiên hạ bàn tán. Phải thì có “phần môn”, bún thì có hàn the, thịt lợn thì đang bị lạm dụng long móng, thịt gà thịt vịt thì đang bị dých cúm gia cầm, lúa gạo thì nhiễm thuốc trừ sâu và phân hóa học...

Cũng chính vì thế, để bảo vệ sức khỏe cho các thành viên trong gia đình, các cháu đều bắt mẹ và người phụ nữ ăn cơm nhà, và bảo vệ sức khỏe, lợi ích của đất nước dinh dưỡng. Còn đâu nữa mà mẹ hiền sáng ra quán làm một tô phở tái béo ngọt ngào, rồi nhâm nhi ly cà phê đen mà ba hoa chích chòe để mẹ hiền chuyện trên trời dưới đất với nhóm bạn hiền.

Thậm chí, nhiều khi đi đâu đám tiệc, cháu cũng bắt anh chàng phải ăn cơm ở nhà trước cho chắc bụng. Hơn thế nữa, nếu có uống rượu ba ly, thì cũng khó mà say được.

Nhiều cháu vẫn còn ra sức chăm sóc anh chàng một cách chu đáo, vượt ngoài mức độ cần thiết, còn như một người chăm sóc đứa con bé bỏng của mình.

Chàng hiền sau mẹ hiền của anh, phải “tráng miêng” bằng hai trái chuối, và trước khi đi ngủ, phải “lót lòng” bằng một ly sữa ấm...Thành thử anh chàng của mẹ hiền ngày một phát triển và vòng sữa hai cô liên tục phát triển. Cháu vẫn đâu có nghĩ rằng cái vòng này càng to ra, thì vòng đời càng to lớn!

Nếu chàng may anh chàng quá vui mà bị xỉn, thì đã có cháu vỗ pha nước chanh, đắp khăn nóng và thậm chí còn bôi vôi vào gan bàn chân để được mau lành. Còn nếu chàng may anh chàng bị đau yếu thì đã có cháu vội tìm thầy chữa thuốc, dành cho một chiếc giường “bỉ ngọc” mà ngày tháng có niềm vui cũng chàng thầy. Vì thế, người ta đã bảo :

- Khi ta đau ốm xanh xao,

Vỗ lo chăm sóc, hiền hào khỏe ngay.

Anh chàng mà không như o...cháu muốn ăn, thì liền được rót vào tai những lời ngọt ngào :

- Bữa anh hiền còn thèm em nữa sao? Em đã bỏ công lo lắng cho sức khỏe của anh tình nguyện tình, để cháu mình được ăn uống đầy đủ vui nhau. Vỗ mà anh hiền cháu nghe lời em.

Tôi nhớ này, thì anh chàng cũng giống như em bé, anh một cái, ăn cho bà xã được vui lòng. Tuy nhiên, đôi lúc sự chăm sóc trên cương vị này, khiến cho anh chàng...ngao ngán. Nguyễn Nôm trên báo Phở Nôm Chết, số 7 ra ngày tháng 2 tháng 3 năm 2008, đã đưa ra một trường hợp điển hình như sau:

Công lao của anh

Tác Giả: Gã Siêu

Thứ Tư, 07 Tháng 12 Năm 2011 00:39

Một hôm, một tay “chị n h u” đến rảnh chảnh đi...nhũ u. Lúc anh chảnh chu n b lên đ ng, ch v bèn đến dò đ th :

- Nè, anh nhũ u ng v a ph i thôi, còn ch a đ ng v .

- À, mà khi nhũ u, anh ph i nh ần nhũ u, b ng không s b đầu bao t nghe ch a!

Đến khi anh chảnh phóng xe ra t i đ u ngõ, ch v còn réo g i, ch y theo đ a cho anh chảnh chị c áo m a và nói:

- Sao anh b áo m a ở nhà, l tr i đ m a, b c m l nh l i kh thân.

Thái đ chăm sóc chảnh trên m c...bình th ng c a ch v tr c m t đám “chị n h u” khi n anh chảnh ng ng chín c ng i, thi u đ i u mu n đ n th mà thôi...

Lo i th hai, đó là công s c đ y b o.

Ch v không ph i ch b công s c ra nuôi chảnh kh e, mà còn b bi t bao nhiêu công s c ra đ giáo đ c, nh đó mà anh chảnh đ c “thu n hóa” và tr nên ng i “ích qu c, l i gia”.

Th c v y, gã đã t ng th y có nh ng anh con giai, thu còn đ c thân, thì ngang tàng không ai ch u n i, th nh ng, c i v xong ch m t th i gian ng n là b đ c cái thói ngông nghênh c a mình, chí thú làm ần, khi n cho bà con l i xóm ph i tâm ph c, kh u ph c. Thì ra, s đ y b o c a ch v , tuy âm th m mà l i hi u qu , theo ki u “m a đ m th m đ t”.

Gã đã s u t m đ c m t s nh ng l i đ y b o đ y êm đ u c a nh ng ch v , xin ghi l i n i đây đ nh ng anh chảnh cùng suy g m và đ em ra th c hành, khi g p ph i nh ng tình hu ng t ng t .

Tr c h t, khi còn ở trong nhà thì ph i bi t chia s công vi c “t gia n i tr ” v i ch v , ch đ ng lên m t th y đ i, ch tay nắm ngón. Một anh chảnh đã thú nh n s th t b i c a mình tr c nh ng l i đ đ ng t ngào c a ch v nh sau:

- V tui là khéo nh t nhà,

R t hay sai v t, nh ng là sai hay!

Anh i giúp em tí này,

Mang h cái đ y vào đây anh à.

Cái này thì hãy mang ra,

Mang vào cái đ y mang ra cái này.

Vào ra giúp h t i ngày,

Cái tai v n khoái, cái tay v n đ u.

V tui đúng th t là siêu,

Sai mà sai khéo, sai yêu, sai tình. (B c Ti u)

Còn khi ra ngoài ngõ, thì ph i nh l i v đ n :

- Lái xe ra kh i c ng nhà,

V kêu gi t ng c, di t da đ n r ng :

M t đ ng m m ng th trắng,

Đ ng xe, thi sĩ g y răng u đ u.

Hai đäng giäng nghe lâu,
Gái täng o ghäu däu kia.
Ba đäng ghé quán räu bia,
Bäc men täng nä kia khó läng.
Bän đäng mua báo đäc đäng,
Bäa in hoa häu soi gäng liäc cäi.
Năm đäng liän läu con ngäi,
Đäng nghiäp väng näo ngäi đi qua.
Säu đäng hoang phí thäi gian,
Ngäi lâu träm nghĩa cô hàng cà phê.
Bäy đäng thäy phä mà mê,
Ăn vào loét đä, läi chä m nhà.
Täm đäng hò hát lang thang,
Tiäp viên ca sĩ giä ma häp hän.
Chín đäng đäo bäc hoàng hôn,
Công viên hoa lá cô hän rä rä.
Mäi đäng ghé räp xi nê,
Ti vi nhà sän, lä vä coi phim.
Rä chäa, vä hét đäng tim,
Đäng häng täng bä nhä chim sä läng.
Mà này! Nhäc läi cho thông,
Näu không, tui quyät nhät ôäng nhà.

đä mäi näi và trong mäi lúc, chä vä luôn có nhäng hành đäng phù häp, đä giáo đäc anh chäng:
- Sä ta đi trät đäng räy,
Vä liän theo dõi kéo ngay vä nhà,
Khi ta tán tänh ba hoa,
Vä liän “quät nät” đä mà rän đä.

Täi đây gã xin kä läi mät câu truyän trong sách “Cä Häc Tinh Hoa” đä thäy đäc räng näu chäu khó nghe läi vä đäy, thì sä trän nên mät con ngäi đäc đä và thành đät.
Án Tä làm täng näc Tä, mät hôm đi viäc quan, có tên đánh xe theo häu.
Vä tên đánh däm qua khe cäa, thäy chäng tay cäm cái dù, tay cäm dây cäng, mät väc lên träi, đäng đäng tä đäc.

Lúc chäng vä nhà, nàng xin tä bä nhà ra đi. Chäng häi :

- Täi làm sao ?
Nàng nói :
- Án Tä ngäi gäy thäp và bé nhä, nhäng làm đän täng näc Tä, danh tiäng läng läy khäp thiên hä, thä mà thiäp xem ông äy vän có ý chín chän và khiêm nhäng, nhä chäa bäng ai. Chä nhä chàng cao län đäy đä, mäi chä làm đäc mät tên đánh xe täm thäng và hän hä, thä mà thiäp xem chàng đã ra dáng läy làm vinh hänh, täng không ai bäng. Thiäp xin bä chàng, thiäp đi.

Tôi hôm nay, tên đánh xe bắt đầu cái bắt đầu vênh vác, chảnh cái tính nông nổi. Anh tôi thấy thế, làm làm, bèn hỏi. Tên đánh xe bèn đem việc nhà mà kể tôi. Anh tôi bèn viết cho làm đi phu. Sau đó Anh tôi chảnh cái thói “tôi cao hãnh” và làm tôi chết đi phu cũng chết vì đã nghe tôi viết đi,

Tuy nhiên, đôi khi cũng có những anh chàng đi u cầu cầu, thì lúc đó chết viết số áp dụng chỉ cần thuật “bắt bắt o đũa”: không nói, không cười, không cầu tác và không làm gì hết.

Hãy tôi nên một tình huống “chỉ cần tranh luận”: ban ngày thì một mũi râu như treo cẩu tang, còn ban đêm thì...”cơm vụn”, mũi ngửi mũi một tôi.

Sau cùng, “tôi hiểu thu” bắt đầu đưa ra một cách âm thanh, đó là chết viết số không khăn gói quỳ mồm miệng viết đi bu, bắt đầu cho anh chàng một bài học thế nào là vâng lời viết và thế nào là tôi đi viết. Tôi đây, muốn bắt đầu cái bắt đầu như tôi cuộc sống, anh chàng đành phải nể tôi, xin chết viết tha thế, bắt đầu “mũi nòng viết...dinh”.

Kính nghiêm cay đũa này, số làm cho anh chàng mau một “hỏi quyết tâm”:

- Viết mà đi, phải tôi nghe,

Mai sau “khôn luận”, mà khoe mũi ngửi tôi.

Tóm lại, gã xin kính cần nghiêng mình trước những chết viết đã chết xấp xỉ một ngửi tôi và đã góp một nhũ công sức vào số nghiệp “nuôi chết không, đi chết ngoan”.